

høi Grad af Godtroenhed til for at fæste nogen syndelig Lid til dem; i alt Fald have flere af dem, der ere komne mig for Die, røbet en saa overvættets Velvillie, Godmodighed og Godgjørenhed fra temmelig uedkommende Personers Side, at jeg ikke uden et Smil har kunnet læse dem igiennem. Derfor kan jeg heller ikke Andet end fuldstændig billige, at man har søgt at komme bort derfra, for saa vidt man har troet, det var gjørligt; men paa Sagemes nuværende Standpunkt kan jeg ikke Andet end fraraade at gaa ind paa en aldeles ubetinget Frihed. Det er muligt, at man kan gaa ind paa Modifikationer, det er muligt, at man f. Ex. i Sergentklassen kan drage en noget lavere Grændse end den, man har sat; derpaa skal jeg ikke i dette Dieblisk inblade mig; men derimod maa jeg ligesom den foregaaende Taler meget fraraade at søge at bringe et saadant Forslag i Forbindelse med det her foreliggende Lovforslag. Den Lov, hvortil Regjeringen her har forelagt Forslag, tror jeg, der er en virkelig Trængsel til at faae ud og det, saasnart som muligt; det andet Forhold har en mere individuel Karakter, og jeg tror heller ikke, at Trangen til nye Bestemmelser derom kan siges at være saa stærk.

Krigsministeren: Da de to ærede Medlemmer, der talte først, nemlig de ærede Folke-tingsmænd for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Niemiestad) og for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ankjer), i det Væsentligste have anbefalet Lovforslaget, saaledes som det foreligger, tror jeg at kunne indskrænke mig til i min Besvarelse at henvende mig til de to andre ærede Medlemmer, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen), som senere ytrede sig. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds omtalte „draconiske Straffe“, som vare indførte i dette Lovforslag, og gav, som det syntes mig, en noget malerisk Fremstilling af det Misforhold, som der vilde være imellem den Synd, en Mand begik, naar han ikke kunde spise sit Brød og han saa afhændede det, og den Straf af Fængsel, som derfor var foreslaaet i Lovforslaget. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har feet fuldstændig rigtigt paa Lovforslaget i dette Punkt. Det vil af Lovforslaget fremgaa, at det ikke er Hensigten, at det skal være Reglen, [at den enkelte Mand skal være forhindret fra at afhænde sit Brød, som leveres in natura, men at det skal være Undtagelsen. Man maa vise de militære Myndigheder den Tillid, at man tror om dem, at de ikke give urimelige Forbud og ikke give saadanne Forbud, naar der ikke er Grund dertil, og jeg skal sige det ærede Medlem, hvilke Forhold der er sigtet til, naar der her er optaget en Bestemmelse om Straf for imod Forbud at afhænde leveret Brød eller andre leverede Fødemidler. Det er, naar der findes saadanne Omstændigheder, at det er nødvendigt for

at sikke Soldatens Sundhed, at sørge for, at han virkelig faar den Føde, som er nødvendig for at styrke hans Legeme; men der gives altid Menne-sker, som under saadanne Forhold have en stor Tilbøjelighed til at omsætte de Varer, der leveres dem, til Penge, for igjen at omsætte Pengene til Brændevin, som ganske vist ikke besørdrer deres Sundhed. Det er navnlig under Kantonnementss- og Feltforhold, at man lige over for saadanne Forhold i mange Tilfælde er berettiget, ja forplig- tet til at forbyde en saadan Afhændelse, og Straf- sen, der i Øvrigt har et Maximum af 3 Gange 5 Dages sædvanlig Fængsel paa Land og Brød, gives saa ikke, fordi der sælges Brød, men fordi det sælges i mod Forbud. Det er det, vi maa erindre, at det overhovedet i militære Forhold al- deles ikke gaar an, naar der handles imod For- bud, da uden videre at lade Sagen gaa hen. Det at sælge et Stykke Brød er ikke en saa forferde- lig stor Synd, men ikke at handle imod Forbud er Noget, som man ikke paa noget Sted tør lade passere uftraffet i Hæren, og det er af den Grund, at det er nødvendigt at fastsætte en Straf, der efter Omstændighederne ogsaa kan være alvorlig. Det ærede Medlem ytrede dernæst, at han ønskede min Udtalelse om, hvorvidt jeg kunde være til- bøjelig til at foranledige Forandringer i de nu gjældende Bestemmelser for det kriminelle Forum for militære Personer. Det ærede Medlem vil vide, at der i sin Tid blev foreslaaet Rigsdagen et Straffelovudkast, og at der samtidig var blevet udarbejdet et Udkast til en Rettergangslov, der svarede til det Straffelovudkast, som blev forelagt. Alle disse Love, Straffeloven, Rettergangsloven, og jeg tør sige, tildels ogsaa Herloven, staa i en saa overordentlig nyie Forbindelse med hinanden, at det altid vil være meget vanskeligt at udtage et enkelt Punkt deraf. Jeg tør ikke benegte, at man mulig kan udtage det enkelte Punkt, som det ærede Medlem omtalte, og jeg skal lade det gjøre til Gjenstand for nærmere Overveielse, hvorvidt det er muligt; men jeg skal kun i Dag i al Almindelighed sige, at man maa være overordentlig var- lig med at pille en enkelt Ting ud, overordentlig varlig med at løse, naar man ikke har Sikkerhed for, at der saa ikke er Noget, som maa ske samtidig falder ud paa andre Steder. Jeg vil derhos benytte Lei- ligheden til at udtale, at jeg ogsaa selv har haft stor Betænelighed ved det Lovforslag, som nu ligger for til Behandling; jeg har haft Betænelig- heder, fordi det var mig bekendt, at der paa flere Steder blandt Befalingsmændene i Hæren var Anskuelser, som vare forfjellige fra mine, og det er et Hensyn, som Krigsbestyrelsen nødvendigvis maa tage, hvorledes de forfjellige Love virke i Hæren, virke blandt dem, der skulle bringe dem i Virksomhed. Jeg troede derfor at burde sikkre mig, om det i alle Henseender var forsvaerligt at komme frem med et Forslag som det, der i Dag foreligger; jeg lod i den Anledning dette Spørgsmaal behandle,